

Repertoriul jurisprudenței

HOTĂRÂREA TRIBUNALULUI (Camera a patra)

11 septembrie 2018*

„Dumping – Importuri de plăci de ceramică originare din China – Articolul 11 alineatele (3) și (5) și articolul 17 din Regulamentul (CE) nr. 1225/2009 [devenite articolul 11 alineatele (3) și (5) și articolul 17 din Regulamentul (UE) 2016/1036] – Respingerea unei cereri de reexaminare intermediară parțială, limitată la dumping, a taxei antidumping definitive instituite prin Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 917/2011 – Schimbare durabilă a circumstanțelor – Eșantionare – Examinare individuală – Lipsa cooperării la ancheta care a condus la adoptarea măsurilor definitive”

În cauza T-654/16,

Foshan Lihua Ceramic Co. Ltd, cu sediul în Foshan City (China), reprezentată de B. Spinoit și de D. Philippe, avocați,

reclamantă,

împotriva

Comisiei Europene, reprezentată de M. França, de T. Maxian Rusche, de N. Kuplewatzky și de A. Demeneix, în calitate de agenți,

pârâtă,

având ca obiect o cerere întemeiată pe articolul 263 TFUE prin care se solicită anularea Deciziei de punere în aplicare C(2016) 4259 a Comisiei din 11 iulie 2016 de respingere a cererii de reexaminare intermediară parțială limitată la aspectele de dumping în ceea ce privește măsurile antidumping definitive impuse pentru importurile de plăci de ceramică originare din Republica Populară Chineză prin Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 917/2011 al Consiliului din 12 septembrie 2011,

TRIBUNALUL (Camera a patra),

compus din domnii H. Kanninen, președinte, J. Schwarcz (raportor) și C. Iliopoulos, judecători,

grefier: C. Heeren, administrator,

având în vedere faza scrisă a procedurii și în urma ședinței din 28 noiembrie 2017,

pronunță prezenta

* Limba de procedură: engleza.

Hotărâre

Istoricul cauzei

- 1 Reclamanta, Foshan Lihua Ceramic Co. Ltd, cu sediul în Foshan (China), este un producător de plăci de ceramică.
- 2 La 12 septembrie 2011, Consiliul Uniunii Europene a adoptat Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 917/2011 de instituire a unei taxe antidumping definitive și de colectare definitivă a taxei provizorii instituite asupra importurilor de plăci de ceramică originare din Republica Populară Chineză (JO 2011, L 238, p. 1, denumit în continuare „regulamentul definitiv”). Nivelul taxei antidumping s-a bazat pe marjele de dumping stabilite de anchetă, întrucât acestea erau inferioare marjelor de prejudiciu.
- 3 În cursul anchetei care a condus la stabilirea acestor măsuri definitive, Comisia Europeană a recurs la eșantionare, potrivit articolului 17 din Regulamentul (CE) nr. 1225/2009 al Consiliului din 30 noiembrie 2009 privind protecția împotriva importurilor care fac obiectul unui dumping din partea țărilor care nu sunt membre ale Comunității Europene (JO 2009, L 343, p. 51), astfel cum a fost modificat ultima dată prin Regulamentul (UE) nr. 37/2014 al Parlamentului European și al Consiliului din 15 ianuarie 2014 (JO 2014, L 18, p. 1) (denumit în continuare „regulamentul de bază”) [înlocuit prin Regulamentul (UE) 2016/1036 al Parlamentului European și al Consiliului din 8 iunie 2016 privind protecția împotriva importurilor care fac obiectul unui dumping din partea țărilor care nu sunt membre ale Uniunii Europene (JO 2016, L 176, p. 21)]. Producătorilor-exportatori supuși eșantionării care au beneficiat de tratamentul individual, potrivit articolului 9 alineatul (5) din regulamentul de bază [devenit articolul 9 alineatul (5) din Regulamentul 2016/1036], li s-au impus rate individuale de taxe antidumping. Producătorilor-exportatori care au cooperat la anchetă, dar care nu au fost incluși în eșantion, precum și unui producător-exportator care a fost inclus în eșantion, dar care nu a beneficiat de tratamentul individual, li s-a impus o rată de taxe antidumping calculată, în aplicarea articolului 9 alineatul (6) din regulamentul de bază [devenit articolul 9 alineatul (6) din Regulamentul 2016/1036], ca media ponderată a marjelor de dumping ale producătorilor-exportatorilor incluși în eșantion, și anume 30,6 %. Au fost depuse cereri de examinare individuală, în temeiul articolului 17 alineatul (3) din regulamentul de bază [devenit articolul 17 alineatul (3) din Regulamentul 2016/1036], de către opt producători-exportatori care au cooperat. A fost luată decizia de a efectua o examinare individuală pentru unul singur dintre acești producători-exportatori, deoarece această evaluare nu reprezenta o sarcină împovărătoare inutilă. Acest producător-exportator era de departe cel mai important dintre cei opt producători-exportatori care au solicitat o examinare individuală. Cu toate acestea, după notificarea concluziilor finale, s-a dovedit că acest producător-exportator nu furnizase anumite informații necesare, astfel încât concluziile referitoare la acest producător-exportator s-au bazat pe faptele disponibile, în temeiul articolului 18 din regulamentul de bază (devenit articolul 18 din Regulamentul 2016/1036). Respectivului producător-exportator, precum și producătorilor-exportatori care nu au cooperat la anchetă li s-a impus o rată de taxă antidumping stabilită prin utilizarea marjei de dumping celei mai ridicate constatate pentru un produs reprezentativ al unui producător-exportator care a cooperat, și anume 69,7 %.
- 4 Reclamanta nu a participat la procedura administrativă care a condus la adoptarea regulamentului definitiv, astfel încât numele său nu figurează în anexa I la regulamentul definitiv. Prin urmare, importurile sale din produsul în cauză sunt supuse unei rate de 69,7 %.
- 5 Prin scrisoarea din 7 septembrie 2013, reclamanta a solicitat Comisiei o reexaminare intermediară parțială, limitată la dumping, în temeiul articolului 11 alineatul (3) din regulamentul de bază [devenit articolul 11 alineatul (3) din Regulamentul 2016/1036]. Această cerere a fost motivată, pe de o parte, prin instituirea de către reclamantă a unui nou sistem de distribuire prin intermediul unei întreprinderi afiliate și, pe de altă parte, prin introducerea unui nou tip de produs care nu ar fi existat

în perioada cuprinsă între 1 aprilie 2009 și 31 martie 2010 (denumită în continuare „perioada de anchetă”). Reclamanta a indicat în cererea sa de reexaminare că nu participase la ancheta inițială, întrucât nu cunoștea destinația finală a produselor sale, pe care le vindea în perioada de anchetă doar unei societăți comerciale chineze. Întrucât aceasta susținea că nu exportase produsul în cauză către Uniunea Europeană în perioada de anchetă, serviciile Comisiei au atras atenția reclamantei asupra faptului că, dacă această susținere este corectă, mijlocul juridic adecvat pentru a beneficia de rata taxei de 30,6% este acela de a solicita să i se acorde statutul de producător-exportator nou, conform articolului 3 din regulamentul definitiv. Această dispoziție prevede următoarele:

„În cazul în care [un] producător [chinez] [...] prezintă Comisiei probe suficiente că nu a exportat mărfurile descrise la articolul 1 alineatul (1) originare din [China] în cursul perioadei de anchetă (1 aprilie 2009-31 martie 2010), că nu este afiliat niciunui exportator sau producător supus măsurilor instituite prin prezentul regulament și că fie a exportat efectiv mărfurile în cauză, fie îi incumbă o obligație contractuală irevocabilă de a exporta o cantitate semnificativă în Uniune după încheierea perioadei de anchetă, Consiliul, hotărând cu majoritate simplă la propunerea Comisiei, după consultarea comitetului consultativ, poate modifica articolul 1 alineatul (2) în scopul de a aplica producătorului respectiv taxa aplicabilă producătorilor care au cooperat și care nu au fost incluși în eșantion, și anume de 30,6%.”

- 6 În urma unei serii de schimburi cu Comisia, reclamanta a solicitat, prin scrisoarea din 10 februarie 2015, suspendarea tratării cererii sale de reexaminare intermediară în temeiul articolului 11 alineatul (3) din regulamentul de bază, pentru a nu întârzia cererea sa de statut de producător-exportator nou formulată în cursul acestui schimb.
- 7 La 28 ianuarie 2016, reclamanta a solicitat Comisiei să reia tratarea cererii sale de reexaminare intermediară. La 13 aprilie 2016, Comisia a transmis reclamantei un document de informare general, care avea ca obiect reluarea faptelor și a considerațiilor esențiale pe baza cărora Comisia intenționa să respingă această cerere. Prin decizia din 15 aprilie 2016, Comisia a respins cererea de statut de producător-exportator nou. Aceasta a considerat în special că ancheta nu a putut stabili că reclamanta nu exportase către Uniune produsul în cauză originar din China în perioada de anchetă și că nu era legată de un exportator sau de un producător supus măsurilor instituite prin regulamentul definitiv. Această decizie a fost contestată de reclamantă în cauza Foshan Lihua Ceramic/Comisia (T-310/16). La 22 aprilie 2016, reclamanta a răspuns la documentul de informare general. Aceasta a considerat în special că aprecierea Comisiei era afectată de o eroare de drept, întrucât aceasta a refuzat să deschidă o anchetă de reexaminare intermediară, pentru motivul că reclamanta nu făcea parte din eșantion.
- 8 Prin decizia din 11 iulie 2016, Comisia a respins cererea de reexaminare intermediară a reclamantei (denumită în continuare „decizia atacată”). În considerentul (8) al acestei decizii, Comisia a indicat:

„După cum s-a explicat la punctul 8 din documentul de informare general, Comisia a recurs la eșantionare în cadrul anchetei originale. Din acest motiv, ea a examinat situația unui număr limitat de producători-exportatori care au fost selecționați pentru a face parte din eșantion, în care nu a fost inclusă reclamanta. Dat fiind că măsurile în vigoare sunt întemeiate pe examinarea societăților incluse în eșantion, o susținere întemeiată pe o schimbare a circumstanțelor în sensul articolului 11 alineatul (3) din regulamentul de bază trebuie să se raporteze la aceleași societăți incluse în eșantion sau la schimbări care afectează ansamblul producătorilor-exportatori din această țară. Dat fiind că schimbarea circumstanțelor invocată de reclamantă privește exclusiv propria sa situație, iar nu cea a societăților incluse în eșantion sau cea a ansamblului producătorilor-exportatori în [China], această schimbare este lipsită de relevanță în cadrul unei cereri în temeiul articolului 11 alineatul (3) din regulamentul de bază. Astfel, ancheta originală nu a stabilit o marjă de dumping individuală pentru reclamantă, întrucât aceasta nu a solicitat tratamentul individual. Reclamanta nu poate invoca articolul 11 alineatul (3) din regulamentul de bază pentru a obține în prezent o marjă de dumping individuală. Altfel, posibilitatea unui eșantionaj ar fi lipsită de efectul său util. Dacă marja sa de dumping individuală este inferioară măsurii la care sunt supuse exporturile sale în temeiul

eșantionului, importatorii săi pot solicita restituiri în temeiul articolului 11 alineatul (8) din regulamentul de bază [devenit articolul 11 alineatul (8) din Regulamentul 2016/1036]. Din acest motiv cererea reclamantei [...] este respinsă.”

Procedura și concluziile părților

- 9 Prin cererea introductivă depusă la grefa Tribunalului la 13 septembrie 2016, reclamanta a introdus prezenta acțiune.
- 10 La 7 decembrie 2016, în replica referitoare la cauza Foshan Lihua Ceramic/Comisia (T-310/16), ea a solicitat conexarea acestei din urmă cauze cu prezenta cauză. La 16 decembrie 2016, Comisia s-a opus acestei conexări. Prin decizia din 23 ianuarie 2017, președintele Camerei a patra a Tribunalului a decis să nu conexeze cauzele în discuție.
- 11 Reclamanta solicită Tribunalului:
 - anularea deciziei atacate;
 - obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.
- 12 Comisia solicită Tribunalului:
 - respingerea acțiunii;
 - obligarea reclamantei la plata cheltuielilor de judecată.

În drept

- 13 Reclamanta invocă un motiv unic întemeiat pe încălcarea dispozițiilor articolului 11 alineatele (3) și (5) și ale articolului 17 alineatul (3) din regulamentul de bază [articolul 11 alineatul (5) devenind articolul 11 alineatul (5) din Regulamentul 2016/1036] coroborate cu dispozițiile articolului 6.10.2 din Acordul privind aplicarea articolului VI din Acordul General pentru Tarife și Comerț din 1994 (GATT) (JO 1994, L 336, p. 103, denumit în continuare „Acordul antidumping”), care figurează în anexa 1 A la Acordul de instituire a Organizației Mondiale a Comerțului (OMC) (JO 1994, L 336, p. 3, Ediție specială, 11/vol. 10, p. 5). În susținerea acestui motiv, reclamanta invocă în esență șapte argumente.
- 14 În primul rând, reclamanta consideră, în esență, că din articolul 11 alineatul (3) din regulamentul de bază nu decurge că cererea de reexaminare intermediară a unui producător-exportator neinclus în eșantion trebuie să se întemeieze pe dovada unei schimbări a circumstanțelor care privește ansamblul producătorilor-exportatori. De altfel, a demonstra o astfel de schimbare a circumstanțelor ar fi aproape întotdeauna imposibil.
- 15 În al doilea rând, reclamanta consideră că a făcut obiectul unei discriminări, în măsura în care producătorii-exportatori reținuți în eșantion nu ar fi obligați să aducă o astfel de dovadă. În această privință, reclamanta contestă că producătorii-exportatori reținuți în eșantion și producătorii-exportatori care nu au fost reținuți se află într-o situație diferită. Distincția dintre aceste două grupuri de producători-exportatori nu ar fi datorată niciunei diferențe „de specificitate, de particularitate sau de natură” între ele, ci ar rezulta numai din aplicarea marjei de apreciere mari de care dispune Comisia la stabilirea criteriilor de eșantionare.

- 16 În al treilea rând, din punctul 189 din Hotărârea din 9 iunie 2016, Growth Energy și Renewable Fuels Association/Consiliul (T-276/13, EU:T:2016:340), ar reieși că examinarea individuală a unui producător-exportator trebuie acordată, cu excepția cazurilor în care numărul exportatorilor sau al producătorilor este atât de mare încât examinări individuale ar complica în mod nejustificat sarcina autorităților menționate și ar împiedica finalizarea anchetei în timp util. Or, deși Comisia nu a acordat reclamantei beneficiul examinării individuale, ea nu pretinde că cererea de reexaminare a reclamantei din septembrie 2013 împiedica finalizarea anchetei în timp util. Astfel, Comisia ar fi încălcat articolul 17 alineatul (3) din regulamentul de bază, precum și articolul 6.10.2 din Acordul antidumping. Pe de altă parte, contrar susținerilor Comisiei, regulamentul de bază nu ar prevedea nicio limitare în timp pentru a solicita o examinare individuală.
- 17 În al patrulea rând, din articolul 11 alineatul (5) din regulamentul de bază ar decurge că articolul 17 alineatul (3) din același regulament se aplică și în procedurile de reexaminare intermediară. Prin urmare, raționamentul care ar întemeia refuzul de a deschide o anchetă de reexaminare în temeiul efectului util al eșantionării ar fi eronat.
- 18 În al cincilea rând, grupul special instituit în cadrul OMC ar fi decis, în raportul său intitulat „Statele Unite – Măsuri antidumping privind anumite tipuri de creveți originari din Vietnam” și adoptat la 11 iulie 2011 (WT/DS404/R alineatul 7.181), în legătură cu o reexaminare intermediară, că aplicarea primei teze a articolului 6.10.2 din Acordul antidumping era declanșată numai dacă exportatori sau producători nealeși furnizau răspunsuri denumite voluntare. Or, cererea de reexaminare intermediară a reclamantei ar trebui considerată răspuns voluntar, în sensul acestei dispoziții.
- 19 În al șaselea rând, reclamanta susține, în cadrul replicii, că, în urma cererii și a demonstrației sale cu privire la o schimbare a circumstanțelor individuală și specifică, Comisia ar fi trebuit să o trateze cel puțin ca exportator care cooperează în prezent și să îi aplice, conform articolului 9 alineatul (6) din regulamentul de bază, rata de taxă antidumping calculată ca medie ponderată a marjelor de dumping ale producătorilor-exportatori reținuți în eșantion.
- 20 În al șaptelea rând, reclamanta ar fi invocat deja argumentele sale întemeiate pe articolul 17 alineatul (3) din regulamentul de bază în răspunsul său la documentul de informare general, dar Comisia nu ar fi reacționat la acesta în decizia atacată, astfel încât ea ar fi încălcat în acest mod dreptul la un proces echitabil al reclamantei și dreptul său la apărare. În plus, refuzându-i statutul de exportator nou, precum și reexaminarea intermediară, Comisia ar fi pus reclamanta în imposibilitatea de a i se aplica în mod corect normele în vigoare.
- 21 Comisia contestă argumentele reclamantei.
- 22 În această privință, trebuie amintit că, potrivit articolului 11 alineatul (3) primul paragraf din regulamentul de bază, necesitatea menținerii măsurilor poate fi examinată printre altele la cererea unui exportator, a unui importator sau a producătorilor Uniunii, cerere care conține suficiente elemente de probă care stabilesc necesitatea unei reexaminări intermediare. În speță, cererea a fost formulată de reclamantă, în calitatea sa de producător-exportator. În plus, părțile nu contestă că cererea menționată privea exclusiv dumpingul.
- 23 Rezultă din dispozițiile articolului 11 alineatul (3) al doilea paragraf din regulamentul de bază că, în esență, atunci când cererea este formulată de un exportator și când aceasta privește exclusiv dumpingul, necesitatea reexaminării intermediare impune ca cererea menționată să conțină suficiente elemente de probă care să demonstreze că menținerea măsurii nu mai este necesară pentru a contrabalansa dumpingul.
- 24 Potrivit jurisprudenței, în ceea ce privește tratarea unei cereri de reexaminare, care privește exclusiv dumpingul, Consiliul poate, în temeiul dispozițiilor menționate, să constate prezența unor modificări semnificative a circumstanțelor referitoare la dumping și este îndreptățit, după ce a confirmat

- caracterul durabil al acestor modificări, să concluzioneze că se impune modificarea taxei antidumping în cauză (a se vedea Hotărârea din 28 aprilie 2015, CHEMK și KF/Consiliul, T-169/12, EU:T:2015:231, punctul 37 și jurisprudența citată).
- 25 Astfel, reiese din prevederile articolului 11 alineatul (3) al doilea și al treilea paragraf din regulamentul de bază [devenit articolul 11 alineatul (3) al doilea și al treilea paragraf din Regulamentul 2016/1036] că obiectivul reexaminării intermediare este de a verifica necesitatea menținerii măsurilor antidumping și că, în acest sens, în cazul în care cererea de reexaminare a unui exportator privește exclusiv dumpingul, este necesar ca instituțiile să evalueze într-o primă etapă necesitatea menținerii măsurii existente și, în acest temei, să constate existența unei modificări nu numai semnificative, ci și durabile, referitoare la dumping (Hotărârea din 28 aprilie 2015, CHEMK și KF/Consiliul, T-169/12, EU:T:2015:231, punctul 43).
- 26 Curtea a precizat, în cadrul aplicării articolului 14 alineatul (1) din Regulamentul (CEE) nr. 2176/84 al Consiliului din 23 iulie 1984 privind protecția împotriva importurilor care fac obiectul unui dumping sau al unor subvenții din partea țărilor care nu sunt membre ale Comunității Europene (JO 1984, L 201, p. 1), potrivit căruia o reexaminare are loc la cererea unei părți interesate, cu condiția ca aceasta să prezinte elemente de probă în legătură cu o modificare a circumstanțelor suficiente pentru a justifica necesitatea acestei reexaminări, că procedura de reexaminare operează în cazul evoluției datelor care au permis stabilirea valorilor puse în aplicare în regulamentul care a instituit măsuri antidumping (Hotărârea din 24 februarie 1987, Continentale Produkten Gesellschaft Erhardt-Renken/Comisia, 312/84, EU:C:1987:94, punctul 11). Prin raportare la această jurisprudență, Tribunalul a statuat, în cadrul aplicării articolului 11 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 384/96 al Consiliului din 22 decembrie 1995 privind protecția împotriva importurilor care fac obiectul unui dumping sau al unor subvenții din partea țărilor care nu sunt membre ale Comunității Europene (JO 1996, L 56, p. 1) [devenit articolul 11 alineatul (3) din regulamentul de bază], că procedura de reexaminare avea ca scop adaptarea taxelor impuse la evoluția elementelor care se aflau la originea lor și implica, așadar, modificarea acestor elemente (Hotărârea din 29 iunie 2000, Medici Grimm/Consiliul, T-7/99, EU:T:2000:175, punctul 82).
- 27 În consecință, cererea de reexaminare intermediară prevăzută de articolul 11 alineatul (3) din regulamentul de bază, limitată la dumping și formulată de un producător-exportator, trebuie să prezinte probe propuse în sensul că elementele care se aflau la baza stabilirii marjei de dumping utilizate pentru stabilirea taxei antidumping aplicabile producătorului-exportator care a introdus respectiva cerere au evoluat în mod semnificativ și durabil.
- 28 În speță, în măsura în care reclamanta nu a participat la ancheta care a condus la adoptarea regulamentului definitiv, ea este considerată, atât în temeiul articolului 18 alineatul (1) din regulamentul de bază [devenit articolul 18 alineatul (1) din Regulamentul 2016/1036], cât și în temeiul punctului 6 din avizul de deschidere a acestei proceduri inițiale (JO 2010, C 160, p. 20), a nu fi cooperat la anchetă. Concluziile referitoare la producătorii-exportatori care nu au cooperat au fost întemeiate, în conformitate cu aceleași dispoziții, pe datele disponibile, cu consecința că acestea puteau fi mai puțin favorabile decât în situația în care ar fi cooperat.
- 29 În concret, din considerentele (66) și (77) ale Regulamentului (UE) nr. 258/2011 al Comisiei din 16 martie 2011 de instituire a unei taxe antidumping provizorii la importurile de plăci ceramice originare din [China] (JO 2011, L 70, p. 5) și din considerentele (92) și (93) ale regulamentului definitiv rezultă că producătorilor-exportatori care nu au cooperat la anchetă, precum reclamanta, li s-a impus o rată de taxă antidumping stabilită prin utilizarea celei mai ridicate marje de dumping constatate pentru un produs reprezentativ al unui producător-exportator care a cooperat, și anume 69,7 %.

- 30 În consecință, orice producător-exportator care intră în această categorie trebuie să demonstreze că circumstanțele care au stat la baza acestei din urmă stabiliri au evoluat în mod semnificativ și durabil. Dat fiind că această determinare se bazează pe datele referitoare la eșantion, reclamanta se poate achita de sarcina probei care îi incumbă în materie, astfel cum arată în mod întemeiat Comisia, demonstrând deopotrivă fie că elementele care au stat la baza determinării marjei de dumping utilizate pentru stabilirea ratelor taxei antidumping aplicabile societăților incluse în eșantion se schimbaseră în mod semnificativ și durabil, fie că astfel de schimbări afectaseră ansamblul producătorilor-exportatori din țara exportatoare.
- 31 În măsura în care reclamanta nu a susținut în cererea sa de reexaminare intermediară limitată la dumping decât instituirea unui nou sistem de distribuire prin intermediul unei întreprinderi afiliate și introducerea unui nou tip de produs care nu ar fi existat în perioada de anchetă, ea a prezentat numai informații referitoare la propria situație, ceea ce aceasta recunoaște de altfel în mod expres.
- 32 În consecință, Comisia putea concluziona în mod întemeiat că reclamanta nu prezentase elemente necesare care să justifice deschiderea unei reexaminări intermediare parțiale, limitate la dumping, și să respingă, în consecință, cererea sa.
- 33 Această concluzie nu este repusă în discuție de diferitele argumente ale reclamantei.
- 34 În primul rând, referitor la argumentul întemeiat pe pretinsa discriminare a reclamantei în raport cu întreprinderile incluse în eșantion, pe de o parte, trebuie amintit că, potrivit unei jurisprudențe constante, respectarea principiilor egalității și nediscriminării impune ca situații comparabile să nu fie tratate în mod diferit și ca situații diferite să nu fie tratate în același fel, cu excepția cazului în care un astfel de tratament este justificat în mod obiectiv (a se vedea Hotărârea din 13 decembrie 2007, *Asda Stores*, C-372/06, EU:C:2007:787, punctul 62 și jurisprudența citată). Or, reclamanta, care nu a cooperat la ancheta inițială, nu este nicidecum în aceeași situație din perspectiva determinărilor referitoare la marja de dumping ca producătorii-exportatori care au participat la anchetă, întrucât legiuitorul a prevăzut, la articolul 18 alineatul (1) din regulamentul de bază, că rata taxei se stabilește pentru producătorii-exportatori care nu cooperează în temeiul datelor disponibile, cu consecința că determinările pot fi mai puțin favorabile decât în situația în care aceștia ar fi cooperat. Modul de stabilire a acestei rate în procedura inițială se repercutează în mod logic asupra condițiilor în care un astfel de producător-exportator poate solicita o reexaminare intermediară parțială limitată la dumping, după cum s-a precizat la punctele 22-32 de mai sus.
- 35 Pe de altă parte, reclamanta nu poate demonstra existența unei discriminări în privința sa prin pretinsa discriminare a producătorilor-exportatori cooperanți care nu au fost incluși în eșantion în raport cu cei care au fost incluși. Dat fiind că nu a participat la ancheta inițială, reclamanta nu a solicitat să fie inclusă în eșantion. Întrucât argumentul său nu privește propria sa situație, eventuala temeinicie a acestuia nu poate determina anularea deciziei atacate în ceea ce privește reclamanta. Prin urmare, aceasta nu are nici un interes să îl invoce (a se vedea în acest sens Hotărârea din 28 februarie 2017, *JingAo Solar* și alții/Consiliul, T-157/14, nepublicată, EU:T:2017:127, punctele 64-72).
- 36 În al doilea rând, în ceea ce privește argumentele întemeiate pe încălcarea articolului 11 alineatul (5) și a articolului 17 alineatul (3) din regulamentul de bază (a se vedea punctele 16 și 17 de mai sus), *primo*, trebuie amintit că, în vederea interpretării unei dispoziții a dreptului Uniunii, trebuie să se țină seama nu numai de formularea acesteia, ci și de contextul său și de obiectivele urmărite de reglementarea din care face parte această dispoziție (a se vedea Hotărârea din 18 septembrie 2014, *Valimar*, C-374/12, EU:C:2014:2231, punctul 42 și jurisprudența citată).
- 37 *Secundo*, reiese de la articolul 11 alineatul (5) din regulamentul de bază că „[d]ispozițiile pertinente din prezentul regulament referitoare la procedurile și la desfășurarea anchetelor, cu excepția celor care privesc termenele, se aplică oricărei reexaminări efectuate în temeiul alineatelor (2), (3) și (4)”. Astfel, articolul 11 alineatul (5) din regulamentul de bază nu extinde la procedurile de reexaminare toate

dispozițiile privind procedurile și desfășurarea anchetelor aplicabile în cadrul anchetei inițiale. Articolul 11 alineatul (5) din regulamentul de bază condiționează aplicarea acestor dispoziții procedurilor de reexaminare de caracterul lor pertinent.

- 38 *Tertio*, rezultă dintr-o jurisprudență constantă că o procedură de reexaminare se deosebește, în principiu, de procedura de anchetă inițială, care este guvernată de alte dispoziții din regulamentul de bază. Diferența obiectivă dintre aceste două tipuri de proceduri constă în faptul că importurile supuse unei proceduri de reexaminare sunt cele care au făcut deja obiectul instituirii unor măsuri antidumping definitive și cu privire la care, în principiu, au fost aduse probe suficiente în sensul stabilirii faptului că eliminarea acestor măsuri ar favoriza probabil continuarea sau reapariția dumpingului și a prejudiciului. În schimb, atunci când importurile sunt supuse unei anchete inițiale, obiectul acesteia este tocmai să stabilească existența, gradul și efectul oricărui dumping invocat [Hotărârea din 27 ianuarie 2005, Europe Chemi-Con (Deutschland)/Consiliul, C-422/02 P, EU:C:2005:56, punctele 48-50; a se vedea de asemenea Hotărârea din 28 aprilie 2015, CHEMK și KF/Consiliul, T-169/12, EU:T:2015:231, punctele 59 și 60 și jurisprudența citată].
- 39 În aceste condiții, Curtea a considerat deja că unele dispoziții care guvernează ancheta inițială nu au vocație să se aplice procedurii de reexaminare, având în vedere economia generală și obiectivele sistemului stabilit prin regulamentul de bază (a se vedea Hotărârea din 28 aprilie 2015, CHEMK și KF/Consiliul, T-169/12, EU:T:2015:231, punctul 59 și jurisprudența citată).
- 40 În speță, este suficient să se constate că aplicarea articolului 17 alineatul (3) din regulamentul de bază, care ar prevedea examinarea individuală și în cadrul aprecierii unei cereri de reexaminare intermediară formulată de un producător-exportator care nu a cooperat la ancheta inițială, ar fi contrară finalității procedurii de reexaminare intermediară, astfel cum este expusă la punctele 22-27 de mai sus. O asemenea abordare nu ar permite astfel să se aprecieze dacă elementele aflate la baza stabilirii marjei de dumping utilizate pentru determinarea taxei antidumping aplicabile respectivului producător-exportator au evoluat în mod semnificativ și durabil. Atunci ar fi comparate date provenite din analiza informațiilor referitoare la producătorii-exportatori supuși eșantionării cu datele proprii producătorului-exportator în cauză.
- 41 Prin urmare, în cadrul aprecierii necesității de a deschide o anchetă de reexaminare intermediară pe baza celor două pretense schimbări de împrejurări invocate de reclamantă, recurgerea la examinarea individuală nu este pertinentă. În caz contrar, reclamanta ar putea eluda obligațiile în materie de sarcină a probei care, în temeiul statutului său de întreprindere care nu a cooperat în cursul anchetei inițiale, i se impun în cadrul aplicării articolului 11 alineatul (3) din regulamentul de bază.
- 42 În consecință, economia generală și obiectivele sistemului instituit prin regulamentul de bază se opun ca reclamanta să se bazeze pe articolul 11 alineatul (5) și pe articolul 17 alineatul (3) din regulamentul de bază pentru a solicita o rată a taxei antidumping individuală la finalizarea procedurii pe care a declanșat-o în temeiul articolului 11 alineatul (3) din același regulament. Nici invocarea de către reclamantă a articolului 6.10.2 din Acordul antidumping în susținerea argumentelor sale nu poate fi admisă, această din urmă dispoziție fiind, în afara celei de a doua teze a acesteia, potrivit căreia „[r]ăspunsurile voluntare nu vor fi descurajate”, transpusă prin articolul 17 alineatul (3) din regulamentul de bază, fără ca reclamanta să susțină că această transpunere este incorectă.
- 43 Aceste concluzii sunt susținute, mai întâi, de modul de redactare și de economia articolului 17 din regulamentul de bază, și în special de alineatul (3) al acestuia, potrivit căruia examinarea individuală prevăzută de această dispoziție este aplicabilă numai în cadrul examinărilor în care Comisia a recurs la eșantionare. Astfel, acesta prevede că, „[î]n cazul în care examinarea este limitată în conformitate cu prezentul articol, se calculează cu toate acestea o marjă de dumping individuală”. Or, examinarea unei cereri de reexaminare intermediară este distinctă de examinarea care a condus la instituirea unor măsuri antidumping definitive (a se vedea punctul 38 de mai sus) și nu constituie continuarea acesteia, contrar celor susținute de reclamantă în ședință. Caracterul distinct al acestor două

examinări este și mai mult coroborat de îmbinarea lor, astfel cum rezultă din regulamentul de bază. Astfel, în primul rând, o reexaminare intermediară nu poate fi solicitată, conform articolului 11 alineatul (3) primul paragraf din regulamentul de bază, de un producător-exportator decât după un an de la introducerea măsurilor definitive, în al doilea rând, perioada de anchetă pentru o reexaminare intermediară este ulterioară celei a anchetei inițiale (Hotărârea din 28 ianuarie 2016, CM Eurologistik și GLS, C-283/14 și C-284/14, EU:C:2016:57, punctul 72; Hotărârea din 13 septembrie 2013, Cixi Jiangnan Chemical Fiber și alții/Consiliul, T-537/08, nepublicată, EU:T:2013:428, punctul 71, și Concluziile avocatului general Jääskinen prezentate în cauzele conexe CM Eurologistik și GLS, C-283/14 și C-284/14, EU:C:2015:628, punctul 29) și, în al treilea rând, ancheta de reexaminare intermediară poate fi limitată, în special la dumping sau la prejudiciu, în timp ce ancheta inițială trebuie să fie completă.

- 44 În speță, în cadrul tratării cererii de reexaminare intermediară a reclamantei, Comisia nu a efectuat eșantionarea potrivit articolului 17 alineatul (1) din regulamentul de bază [devenit articolul 17 alineatul (1) din Regulamentul 2016/1036]. Ea a tratat această cerere direct, în temeiul informațiilor care figurau în aceasta. Articolul 17 alineatul (3) din regulamentul de bază nu avea așadar vocație să se aplice în această procedură.
- 45 Apoi, contrar susținerilor reclamantei, aceasta nu poate solicita examinarea individuală, potrivit articolului 17 alineatul (3) din regulamentul de bază, în orice moment, pentru a determina Comisia să revizuiască rata taxei antidumping care este aplicabilă importurilor sale. Ratele de taxe antidumping nu pot fi modificate decât în aplicarea articolelor 11 și 12 din regulamentul de bază (articolul 12 a devenit articolul 12 din Regulamentul 2016/1036). Cererea reclamantei a fost formulată în temeiul articolului 11 alineatul (3) din regulamentul de bază și s-a statuat deja la punctele 41 și 42 de mai sus că aplicarea articolului 17 alineatul (3) din același regulament nu era, în speță, pertinentă în acest cadru.
- 46 În sfârșit, în caz de recurgere la eșantionare în ancheta inițială, reiese din articolul 11 alineatul (4) al patrulea paragraf din regulamentul de bază [devenit articolul 11 alineatul (4) al patrulea paragraf din Regulamentul 2016/1036] că un producător-exportator nou nu poate solicita o reexaminare potrivit precedentelor paragrafe ale aceleiași alineat. Aceasta pentru a evita ca astfel de producători-exportatori să fie plasați într-o situație mai favorabilă decât producătorii-exportatori care au cooperat la ancheta inițială, dar care nu au fost supuși eșantionării, și cărora li s-a impus, în consecință, o rată a taxei antidumping calculată potrivit articolului 9 alineatul (6) din regulamentul de bază. Or, nu există niciun motiv de a crede că legiuitorul Uniunii a dorit să permită unui producător-exportator care nu a cooperat la ancheta inițială să i se aplice, la finalizarea unei proceduri de reexaminare, o rată a taxei antidumping individuală, dacă a exclus această posibilitate pentru producătorii-exportatori noi.
- 47 În al treilea rând, abia în cadrul replicii reclamanta a invocat argumentul potrivit căruia Comisia ar fi putut cel puțin pe viitor să o trateze ca producător-exportator cooperant și să îi acorde pentru acest motiv beneficiul ratei de taxă antidumping aplicabile, în temeiul articolului 9 alineatul (6) din regulamentul de bază, producătorilor-exportatori care au cooperat. Chestionată pe acest subiect în ședința, reclamanta a admis că este vorba despre un motiv nou, întemeiat pe încălcarea acestei din urmă dispoziții, fără a prezenta vreun argument în sensul că acest motiv s-ar întemeia pe elemente de drept și de fapt care au apărut în cursul procedurii sau că trebuie înțeles ca o detaliere a unui argument invocat în cererea introductivă. Prin urmare, acesta este inadmisibil, în aplicarea articolului 84 din Regulamentul de procedură al Tribunalului.
- 48 În al patrulea rând, în ceea ce privește susținerile întemeiate pe interpretarea articolului 6.10.2 din Acordul antidumping, în raportul grupului special instituit în cadrul OMC intitulat „Statele Unite – Măsuri antidumping privind anumite tipuri de creveți originari din Vietnam” și adoptat la 11 iulie 2011 (WT/DS 404/R alineatul 7.181), este suficient să se constate că nu rezultă nici din pasajul acestui raport citat de reclamantă, nici din vreun alt pasaj al raportului menționat referitor la interpretarea acestui articol că autoritățile însărcinate cu anchetele antidumping, precum Comisia, ar fi obligate să

deschidă o procedură de reexaminare intermediară, precum cea prevăzută în cadrul dreptului Uniunii la articolul 11 alineatul (3) din regulamentul de bază, în temeiul informațiilor care se raportează numai la pretinsa schimbare a circumstanțelor care afectează un producător-exportator care nu a cooperat la ancheta inițială și în care s-a recurs la eșantionare. De aici nu rezultă nici că într-o situație precum cea din speță un astfel de producător-exportator ar putea să se bazeze pe articolul 6.10.2 din Acordul antidumping în cadrul cererii sale de deschidere a unei reexaminări intermediare, întemeiată pe informații care nu îl privesc decât pe el însuși.

- 49 În al cincilea rând, reclamanta reproșează Comisiei că nu a reacționat, în decizia atacată, la argumentele sale întemeiate pe articolul 17 alineatul (3) din regulamentul de bază. Însă, astfel cum tocmai s-a stabilit, această dispoziție nu are în speță niciun efect cu privire la interpretarea și la aplicarea articolului 11 alineatul (3) din regulamentul de bază, astfel cum a fost precizată la punctele 22-32 de mai sus. Nerăspunzând în mod explicit la argumentele întemeiate pe o dispoziție neaplicabilă în speță, Comisia nu a putut încălca dreptul la un proces echitabil și dreptul la apărare.
- 50 În consecință, motivul unic trebuie să fie respins.

Cu privire la cheltuielile de judecată

- 51 Potrivit articolului 134 alineatul (1) din Regulamentul de procedură, partea care cade în pretenții este obligată, la cerere, la plata cheltuielilor de judecată.
- 52 Întrucât reclamanta a căzut în pretenții, se impune ca, pe lângă propriile cheltuieli de judecată, să fie obligată să suporte și cheltuielile de judecată efectuate de Comisie.

Pentru aceste motive,

TRIBUNALUL (Camera a patra)

declară și hotărăște:

- 1) Respinge acțiunea.**
- 2) Obligă Foshan Lihua Ceramic Co. Ltd la plata cheltuielilor de judecată.**

Kanninen

Schwarcz

Iliopoulos

Pronunțată astfel în ședință publică la Luxemburg, la 11 septembrie 2018.

Semnături